

■ Στὰ Μεθέορτα τῶν Ἁγίων Θεοφανίων

Ἡ Εὐγνωμοσύνη μας στὴν Πάναγνο Νύμφη καὶ Εὐλογημένη Μητέρα μας *Κροτοῦντες Ὕμνο Εὐχαριστίας*

«**Ω** τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ Τόκου Σου θαυμάτων!
Νύμφη Πάναγνε, Μητέρα Εὐλογημένη·
Δί' ἧς τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον κροτοῦμεν, ὡς **Εὐεργέτη,**
Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας».

Ἦ! πόσα εἶναι καὶ πόσο ξεπερνοῦν τὴν λογικὴ τὰ Θαύματα τοῦ Τόκου Σου, **Νύμφη Πάναγνε, Μητέρα Εὐλογημένη!**... **Σὺ** εἶσαι **Ἐκείνη,** διὰ μέσου τῆς Ὅποίας ἀξιοθήκαμε τῆς πλήρους σωτηρίας· **γὰρ** τὸν λόγο αὐτό, **ἐπειδὴ** εἶσαι ἡ **Εὐεργέτις** μας, προσφέρουμε στὴν Χάρι Σου ἓνα **ἐπάξιο δῶρο** εὐγνωμοσύνης: ψάλλουμε τὸν Εἶρμό αὐτό, χειροκροτοῦντες ἀπὸ χαρά!...

Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου,
Ἑρμηνεία εἰς τὸν Εἶρμόν τῆς Ὁδῆς Θ'
τοῦ ἱαμβικοῦ Κανόνος τῶν Θεοφανίων,
Ποιήματος Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Γτοχαζόμενος ὁ Ἱερὸς Μελωδὸς τὰ παράδοξα θαύματα, τὰ ὁποῖα ἠκολούθησαν εἰς τὴν Αἰειάρθενον Μαριάμ, καὶ τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς ἄλλην τινὰ δὲν ἠκούσθησαν, διὰ τοῦτο **θαυμαστικῶς** ἐκφωνεῖ πρὸς τὴν Θεοτόκον τὸν παρόντα Εἶρμόν τῆς ἐννάτης

Ἰδῆς, τῆς ὁποίας Μουσουργός καὶ Ποιήτρια ἐστάθη πάλιν αὐτὴ ἡ ὑμνουμένη Θεοτόκος.

* * *

Ἔθεν λέγει· βαβαὶ διὰ τὰ **Θαύματα** τοῦ ἀσπόρου καὶ ὑπερφυοῦς **Τόκου Σου**, Θεοτόκε! τὰ ὁποία ὑπερβαίνουν κάθε νοῦν, τόσον τῶν ἀνθρώπων, ὅσον καὶ τῶν Ἀγγέλων·

● ἐπειδὴ Σὺ μόνη ἐφάνης **Νύμφη Πάναγνος**, ἤγουν κατὰ πάντα Ἁγνή, ὄχι μόνον κατὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν, ὄχι μόνον κατὰ τὰς σωματικὰς αἰσθήσεις καὶ ἐνεργείας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ψυχικὰς·

● μόνη Σὺ ἐφάνης **Νύμφη Πάναγνος** καὶ ἀνύμφευτος, καὶ μόνη ἐχρημάτισας **Μήτηρ** ἀσπύρωσ συλλαβοῦσα, ἀκόπως βαστάσασα, καὶ ἀνωδίνως ὁμοῦ καὶ ἀφθόρως γεννήσασα τὸν Μοναρχικώτατον καὶ Μονογενῆ Υἱὸν τοῦ Προανάρχου Πατρός·

● ἐπληρώθη γὰρ εἰς Σέ, Θεοτόκε, τὸ τοῦ Ἡσαίου ἐκεῖνο:

«Πρὶν τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. Τίς ἤκουσε τοιοῦτον; καὶ τίς ἐώρακεν οὕτως;» (Ἠσ. ξς´ 7).

● Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν φρικτὸν **Τόκον Σου** πάλιν ἔμεινας ἄφθορος· Παρθένος γὰρ ἦσουν **πρὸ** τοῦ τόκου, Παρθένος **ἐν** τῷ τόκῳ, Παρθένος **μετὰ** τὸν τόκον καὶ **ἀεὶ** Ἀειπάρθενος.

● **Εὐλογημένη** δὲ ὀνομάζεσαι, διότι εὐλογημένος εἶναι ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καθὼς ἡ Ἐλισάβετ Σὲ ὠνόμασε, λέγουσα:

«**Εὐλογημένη** Σὺ ἐν γυναιξὶ* καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου» (Λουκ. α´ 42).

■ Ἔθεν, ὁ Μέγας Βασιλεὺς ταῦτα τὰ παράδοξα θαύματα τῆς Παρθένου ἐννοῶν, *σημεῖον* αὐτὴν *τεραστικὸν* ὠνόμασεν, ὅπερ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἡσαίαν· οὕτω γὰρ φησί:

«**Σημεῖον** δὲ παράδοξόν τι καὶ τεραστικὸν καὶ πάρα πολὺ τῆς κοινῆς παρηλλαγμένον φύσεως, ἡ αὐτὴ γυνή, καὶ Παρθένος καὶ Μητήρ, καὶ ἐν τῷ ἁγιασμῷ τῆς παρθενίας μένουσα, καὶ τὴν τῆς τεκνογονίας εὐλογίαν κληρονομοῦσα» (Λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, PG τ. 31, στλ. 1465D-1468A, § δ´).

* * *

Εἶτα, ἐπιφέρει ἀκολούθως ὁ Μελωδός, ὅτι ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί, ἐπειδὴ **ἐτύχομεν** διὰ Σοῦ, Θεοτόκε, τῆς **τελείας σωτηρίας**, οὐ μόνον

τῆς σωματικῆς δηλαδή, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχικῆς, οὐ μόνον τῆς προσκαίρου, ἀλλὰ καὶ τῆς αἰωνίου,

- **διὰ** τοῦτο προσφέροντες εἰς Ἐσέ, ὡς Εὐεργέτιδα ἡμῶν,
- **ἓνα ἐπάξιον** καὶ χρεωστικὸν **δῶρον εὐχαριστίας**,
- **κροτοῦμεν καὶ ψάλλομεν** τὸν παρόντα Εἰρμόν.

(*) Ὁ **Καὶ** σύνδεσμος ἐνταῦθα ἔχει τὴν σημασία τοῦ **Γάρ**.

• Σημ. ἡμετ. Ὁ Ὅσιος Νικόδημος δηλαδή ἐρμηνεύει τὴν εὐαγγελικὴ φράσι ὡς ἐξῆς: «...**Εἶσαι** εὐλογημένη, **διότι εἶναι** εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου».